

# Najwyższy

W alternatywnym wszechświecie Wład utknął w futurystycznej wersji Twierdzy Poenari. Twierdza ma n pięter ponumerowanych od 0 do n-1. Z każdego piętra i ( $0 \le i \le n-1$ ) może on poruszyć sie w górę używając schodów lub zamieniając się w nietoperza i przelatując przez szyby wentylacyjne. Użycie schodów kosztuje go 1 kroplę krwi (waluta używana przez wampiry) i może go przenieść o co najwyżej v[i] pięter wyżej. Natomiast zamiana w nietoperza kosztuje 2 krople krwi i może się w ten sposób przenieść o co najwyżej  $w_i$  pięter wyżej. Tablice v i w są dane:  $v=v[0],v[1],\ldots,v[n-1]$  i  $w=w[0],w[1],\ldots,w[n-1]$ .

Formalnie, dla dowolnego i ( $0 \le i \le n-1$ ), Wład może przenieść się:

- gdziekolwiek pomiędzy poziomami od i+1 do  $\min(i+v[i],n-1)$  kosztem 1
- gdziekolwiek pomiędzy poziomami od i+1 do  $\min(i+w[i],n-1)$  kosztem 2

Ponadto, jego bracia Radu i Mircea zadali Władowi m zapytań. Każde z nich składa się z pary liczb A i B ( $A \leq B$ ). Wład musi odpowiedzieć na każde z tych m zapytań: jaka jest minimalna ilość krwi, którą musi poświęcić, żeby dostać się z poziomu A do poziomu B?

## Szczegóły implementacyjne

Musisz zaimplementować następującą funkcję:

```
std::vector< int> solve(std::vector< int> &v, std::vector< int> &w,
std::vector< std::pair< int,int>> &queries);
```

- Funkcja otrzymuje wektory v i w o długości n, oznaczające zasięgi ruchów w górę o kosztach 1 i 2.
- Funkcja dostaje też zapytania, będące wektorem queries, składającym się z m par (A,B) opisanych z treści.
- Powinna zwrócić wektor długości m, składający się z odpowiedzi na m zapytań.

### Ograniczenia

- $1 \le n, m \le 500\,000$ .
- $1 \le v_i, w_i \le n$  dla  $1 \le i \le n$ .
- $0 \le A \le B \le n-1$  dla wszystkich zapytań.

### Pozadania

- 1. (5 punktów)  $1 \le n \le 300, \ 1 \le m \le 500000$
- 2. (7 punktów)  $1 \le n \le 3000, \ 1 \le m \le 3000$
- 3. (11 punktów)  $1 \le n \le 20\,000,\ 1 \le m \le 20\,000$
- 4. (44 punkty)  $1 \le n \le 200\,000,\ 1 \le m \le 200\,000$
- 5. (8 punktów)  $1 \leq n \leq 500\,000,\ 1 \leq m \leq 500\,000$  oraz  $v_i \leq v_j \ orall \ i \leq j$
- 6. (25 punktów) Brak dodatkowych ograniczeń.

### Przykłady

#### Przykład 1

Rozważmy następujące wywołanie:

```
solve([2, 3, 1, 1, 1, 1, 2], [3, 4, 1, 2, 1, 2, 2], [{0, 4}, {0, 5}, {0, 6}])
```

```
Mamy n=7 i 3 zapytania, v=[2,3,1,1,1,1,2] i w=[3,4,1,2,1,2,2].
```

W pierwszym zapytaniu (0,4) Wład może po prostu wykonać dwa skoki o kosztach równych 1: z 0 do 1 (mimo że może przenieść się na poziom 2, poziom 1 zabierze go dalej), następnie z 1 do 4. Łączny koszt: 1+1=2.

W drugim zapytaniu (0,5) są dwie optymalne ścieżki o kosztach 1+1+1=1+2=3: z 0 do 1 (o koszcie 1), z 1 do 4 (o koszcie 1), z 4 do 5 (o koszcie 1); druga ścieżka jest z 0 do 1 (o koszcie 1), z 1 do 5 (o koszcie 2).

W trzecim zapytaniu (0,6) przykładowa ścieżka o koszcie 4 to z 0 do 1 (o koszcie 1), z 1 do 5 (o koszcie 2), z 5 do 6 (o koszcie 1). Łączny koszt: 1+2+1=4

Zatem, funkcja musi zwrócić wektor:

```
[2, 3, 4]
```

#### Przykład 2

Rozważmy następujące wywołanie:

```
solve([1, 1, 1, 2, 3, 2, 1, 1, 2, 3], [2, 4, 1, 4, 1, 4, 1, 3, 2, 3], [{3, 9}, {0, 9}, {0, 7}, {0, 4}, {3, 5}])
```

Optymalne ścieżki w zależności od zapytania to:

- (3,9): z 3 do 5 (o koszcie 1), z 5 do 9 (o koszcie 2)  $\Longrightarrow$  łącznie: 3
- (0,9): z 0 do 1 (o koszcie 1), z 1 do 5 (o koszcie 2), 5 do 9 (o koszcie 2)  $\Longrightarrow$  łącznie: 5
- (0,7): z 0 do 1 (o koszcie 1), z 1 do 5 (o koszcie 2), 5 do 7 (o koszcie 1)  $\Longrightarrow$  łącznie: 4
- (0,4): z 0 do 1 (o koszcie 1), z 1 do 4 (o koszcie 2)  $\Longrightarrow$  łącznie: 3
- (3,5): z 3 do 5 (o koszcie 1)  $\Longrightarrow$  łącznie: 1

Funkcja musi zatem zwrócić wektor:

# Przykładowa sprawdzaczka

Przykładowa sprawdzaczka przyjmuje następujący format wejścia:

- linia 1:n
- linia 2: v[0] v[1] . . . v[n-1]
- linia 3: w[0] v[1] . . . w[n-1]
- linia 4: *m*
- linia  $5 + i(0 \le i < n)$ : A B

i wypisuje m linii, wynik wywołania funkcji solve.